

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. IX. Hortatur diuites sæculi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

præsentate. Sic eritis reges non solum corporum, sed etiam cordium & regendi suavitate amplificabuntur dominus vestræ. Et ego vos fideles consortes meos, de terreno, ac temporali regno, ad Cœlestis, & æterni regni mei consortium, hora nouissima vocabo.

CAP. IX.

Hortatur diuites sæculi.

NE latemini, filij, super multis diuitiis vestris, quasi alia bona meliora non sint, & domos æternas in terra, quam diligitis, possidere valeatis. Stulta enim est cogitatio hæc, quam experientia quotidiana condemnat. Quanti mercatores coaceruant aurum, & argentum, sine requie, & sine fine, & in pænam sollicitudinis, & laboris infiniti, non dimidiant dies suos? Tempus breue est: ego venio citò. Quorsum ergo tanta sollicitudo, cui omnes mundi opes satisfacere non possunt? Satis diuites facti estis: & certum est, vobis multa bona superfluere, quæ clamant aduersum

sum

sum vos, pro pauperibus, & afflictis,
qui cupiunt saturari de micis, quæ ca-
dunt è nimis lauta mensa vestra. Quid
ergo de superfluis agere cogitatis? Mit-
tite panem vestrum super inopes, quasi
super transeuntes aquas, & illum in
littore maris magni repositum inue-
nietis. Consilium meum vobis placeat;
Redimite misericordiis pauperum a-
nimas vestras, & emite paruo pretio
ius magnum in regno immortalitatis
meæ. Quid moramini deponere graue-
pondus diuitiarum, sub quibus fatiga-
mini, nec ad vitalem auram æternæ fe-
licitatis respirare valetis? Eleuate ca-
pita vestra, & respicite opes meas,
quas largitione eleemosynarum, lucro
magno, comparare potestis. Beati, qui
ad currendam salutis viam se exone-
rant, & misericordiâ diuites sunt, quo-
niam ipsorum miserebor. Percipite si-
lij quæ moneo: & facite, ut opes ve-
stras manus pauperum in cælestè ga-
zophylacium deportent: habebitisque
thesaurum non deficientem in Cælis.
Quid timidi estis, quasi vobis propter
eleemosynas multas, egestas super-
uentura.

uentura sit ? Absit profana cogitatio
hæc: immo propterea domus vestræ
multiplicabuntur. Offerte mihi confi-
denter de substantia vestra, & de pri-
mitiis frugum vestrarum: & implebū-
tur areæ vestræ frumento, & vino tor-
cularia redundabunt. Voces, & desi-
deria pauperum pro vobis orantium
penetrabunt viscera mea. Et ego vos
mihi per misericordiam similes ama-
bo: domos magnas ædificabo vobis in
terra: & in superna Ierusalem, quæ ma-
ter vestra est, mansiones infinitæ con-
solationis, & pacis abundantia plenas
præparabo.

C A P. X.

Admonet homines negotiosos.

IN pace cordis ad æternæ bona fu-
spirantis factus est locus meus, &
habitatio mea à strepitu negotiato-
rum longè remota; facta est in Sion.
Qui cor suum effundit sicut aquam, in
terrena negotia, & sollicitudines sæ-
culi, peregrè recedit à portu tranqui-
litatis bonæ conscientiæ, quæ abiecit
curâ sæculi, intimè gaudet iucundissi-

I ma ha-